

Medici docti in Verse Inscriptions

I. Formal parameters: accommodation of proper names in *carminibus medicorum*

0. Extra metrum: no surviving examples

1. Placing the name at the beginning of the verse, e.g.

Ἄνδρονικος | ἵητρὸς ἀνὴρ μνημῆτα τίνων ♀
(I.Ravenna 7, Ravenna, early III p., v. 3)

or

Ἀπολλωνίδη ἐσθλέ, | σὲ μὲν γοάοντε γονῆε
(SGO 02/13/01, Herakleia Salbake, Caria, II p., v. 1)

2. Shortening by position of the last syllable in a name of the metrical scheme — — —

Νικία ἵητῆρος, ὁδοιπόρε, λεῦσσε δάμαρτα
Κλευπάτραν πινυτοῖς ἥθεσι κεκριμέναν
(SEG 31.379, Achaia, II/I a., vv. 1-2.)

3. An archaizing or dialectal version of the name might be used, e.g.

ἢν χρόνος ἡνίκα τόνδε σοφώτατον Ἐλλὰς ἔκλειζεν
ἰατρῷμ, Φαιδάμ, παῖδα Δαμασσαγόρα
(GVI 902, Kypros, Palaipaphos, III a., vv. 1-2)

4. Employment of iambic meter, e.g.:

Ἀκείλιον Θεόδωρον ἱατρῶν πρόμον
(SGO 09/09/03, Bithynia, Claudioplis, I/II p., v. 1)

or

Ἴητρὸν Ἀντίπατρον | ἡ μία σόρος
(SEG 56.1879, Tyre, no date, v. 1)

5. Splitting the name between verses

θῆκε δ' ὅμοῦ νούσων τε κακῶν ζωάγρια Νικο-
μήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.
(IGUR I 102a, Italia, Rome, ca. AD 150-200, vv. 5-6)

II. References in the content

II. 1

ἡ[μὲν] ἐνὶ Σπάρτῃ δεδιδαγμένος ἡδ' ἐνὶ Βοιαῖς
(Samama 42, Cythera, II p., v. 4)

ξυνὸν ἐγὼ δόξας ἑλόμον ἐν παισὶ ἄεθλον,
Πιερίδων ἱεραῖς τερπόμενος σελίσιν.
Φοίβου δ' υῖα βροτοῖσιν ἀλεξητῆρα νόσοι[ο]
σεφθεὶς ἴμερτὰν ἐξεμόγησα τέχνων
(SEG 34.325, Megalopolis, c. 100 a., vv. 1-4)

ἐγὼ |δ' ἐνὶ παισὶ κάθημαι |
[ἀ]θανάτων, Φοίβου παι|[δὶ] διδασκόμενος
(SGO 08/05/05, II p., vv. 5-6)

II.2

Θευγένη ἀντ' ἀγαθᾶς τοῦτο διδασκαλίας,
 ἐσθλὰ δαεὶς Παιῶνος ἀλεξητήρια νούσων
 οἵς πολλοὺς θανάτου ρύσατο καὶ καμάτων
 (IG IX,1 881, Kerkyra, II p., vv. 2-4)
 κρίνανθ' ἵητρῶν σιφὰ δόγματα καὶ τὸ περισπὸν
 ἐκ βύβλων ψυχῆς ὅμματι δρεψάμενον
 (IG II² 3783 Attica , II a., vv. 3-4)

παντοίης δεδαώς κραιπνὸν ἄκεσμα νόσου
 (IGUR III 1247 Italia, Rome, ca. 50-100 AD, v. 2)

εὐιάδος τ', Ἀργαῖε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν
 οἴνας γνιοπαγεῖς ρύόμενεον καμάτους
 (IG II² 3783 Attica, II a, vv. 5-6)

II.3

δῖς πολλῶν ἀνδρῶν εὗδον ἄστεα καὶ νόον ἔγ|ν[ω]ν
 (IG XII,8 450 Thasos, II/III p, v. 2)

Ἡδύος ἰατροῦ πολλὴν | γαῖαν κατιδόντος |
 ὡκεανοῦ τε ῥοὰς | καὶ τέρματα ἡπείροιο |
 Εὔρώπης Λιβύης τ' | ἡδ' Ἀσίας μεγάλης
 (SGO 09/05/12, Bithynia, Nikaia, I/II p., vv. 2-4)

II.4

ἱητὴρ μεθόδου, Ἀσιατικέ, προστάτα,| χαῖρε|
 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθῶν | φρεσί, πολλὰ δὲ λυγρά
 (SGO 05/01/51, Smyrna, early II p.)

II.5

Κεκροπίδην Ἄμμονιον . . . ζωῆς πιστότατον φύλακα
 (IG II² 3780, 200-150 a.)

ἱητρῷ Τροφίμῳ πίσυνοι | θηρεύτορες ἄνδρες
 (IG IV 365, Korinthos, I/II p., v. 1)

εἰητρὸς | γεγαὼς πᾶσιν ἔταιρότατος,
 ἀμφότερον τέχνην τ' ἀγαθὸς καὶ ἥθεα | κεδνός,
 (SGO 02/06/13 Stratonikeia, II/III, vv. 6-7)

ἐνθάδ' ἀνὴρ κεῖται τέχνης | Παιήονος ἴδρις, |
 μύθῳ καὶ | χάρισιν πάντας ὑπερπτάμενος
 (SEG 34:1003, Italia, Milan, mid 4th-early 5th p., vv. 7-8).

II. 6

Λεύκιος εἱητὴ[ρ] | τόδε σοι βρέτας οὖ ἔτάροιο
 Δέξτρου καὶ τούτους ὀκτὼ ἔδωκε τύπους
 (SGO 19/18/01, Cilicia, Heirapolis Castabala, AD 151, vv. 7-8).

καὶ κλέος ὕψωσας ξυνὸν ἵητορίης,
οὐδὲ γυν<ή> περ | ἐοῦσα ἐμῆς ἀπολεύπεο τέχνης.
(SGO 06/02/32B, Pergamon, Rom. Imp. Period, vv. 8-9)

‘Ιπ<π>οκράτης οὐ κε[τ]ινος ὁ Κώιος, ἀλ[λ]’ ὅ]|δε κεῖμαι
ἴππων | ἵητὴρ Μέμμιος Ἰπ|ποκράτης·
(όγδωκοντα)έτης | τάδ’ ἔγραφον αὐ|τὸς ἐμαυτο | ζῶν δ’ ἐν στήλῃ | ἐχάραξα τύπο|νς
(SGO 19/17/02, Cilicia, Anazarbos, I/II)

II.7

ἄδε σε ποιητάν τε καὶ ἵητῆρα, Θράσιππε,
οὐθενὸς Ἑλλάνων δεύτερογ αἰα φέρει.
(Corinth 8,3 300 , I a.)

Μουσάων θεράποντ<α> λιγύν νούσων τ’ ἐπαρωγὸγ
τῶιδ’ Ἀσκληπιάδην σήματι λαϊνέωι
(SGO 16/23/08, N. Phrygia, Aizanoi, II/III p., vv. 1-2)

Μουσάων θεράπων καὶ ἵητὴρ | Θεόκριτος
πρωθήβης | τεθγ[ε]ώς ἄλγος μέγα | κεῖται τοκήων,
δν δὴ |⁵ γαῖα κέκε[υθ]ε πάλαι | ξενίως [καὶ ἀνόλ]βως, |
νῦν δέ γε τύμβος ἔχει | πάτρῃ ἔνι Νεικοπόληι.
(SGO 11/15/01, Arm.Min., Nikopolis, III p.).